

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. április 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt az **I.rendű vádlott ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. november 26. napján kihirdetett **3.B.461/2007/15.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a II.r. vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült 6.000 (Hatezer) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat az ellene hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette, a II.r. vádlottat pedig az ellene hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette, s megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére, megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása végett.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az ítélet megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben felderítetlen, a tényállás hiányos, iratellenes és helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz. Az indítványban foglaltak szerint ki kellett volna tanúként hallgatni **(név)-t**, aki az ügy elbírálása szempontjából lényeges tényekről esetleg tudomással bírhat, nem tartalmazza a tényállás azt, hogy a II.r. vádlott 67 %-os rokkanttá minősítését a pszichiátriai gondozói vélemény is indokolja, ugyanakkor a II.r. vádlott tényleges folyamatos pszichiátriai kezelését okirati bizonyítékok nem támasztják alá. A tényállás iratellenesen tartalmazza, hogy a II.r. vádlott szakmai tanácsot kért az I.r. vádlottól, továbbá **(tanú neve)** vallomása több olyan - a vádlottak

vallomását cáfoló - bizonyítékot is tartalmaz, amelyből a tanú szavahihetőségére kellett volna a megyei bíróságnak következtetnie.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a tárgyalást. Az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette, további bizonyításnak alapja [Be. 353. § (1) és (4) bekezdése] nincs.

Az elsőfokú bíróság valóban nem hallgatta ki tanúként **(név)-t**. Nevezett személy tanúkénti kihallgatásától azonban - azon túlmenően, hogy erre irányuló ügyészi indítvány hiányában a bíróság nem is volt köteles a tanút kihallgatni [Be. 75. § (1) bekezdés] - az ügy elbírálása szempontjából lényeges bizonyítékok nem voltak várhatók, figyelemmel arra, hogy egyrészt a rokkantsági nyugdíj igényének előszöri elutasítása, majd megállapítása is más okból és módon történt (ítélet 6. oldal 4. bekezdés), másrészt legfeljebb arra vonatkozóan adhatott volna információt, hogy ő volt-e, aki az I.r. vádlott telefonszámát a II.r. vádlottnak megadta. Ez pedig az ügy elbírálása szempontjából nem lényeges körülmény. Figyelemmel arra, hogy olyan adat egyáltalán nem merült fel, hogy **(név)** tudomással bírt volna a vádlottak közötti telefonbeszélgetések tartalmáról, illetve az esetleges vesztegetésről, kihallgatása valóban szükségtelen bizonyítás lett volna.

A másodfokú bíróság ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a tényállás részben hiányos [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont II. fordulat], illetve részben iratellenes [Be. 351. § (2) bekezdés c) pont]. Ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján eljárva a következők szerint helyesbítette, illetve kiegészítette:

Az elsőfokú bíróság maga is azt állapította meg, hogy nem lehetett pontosan felderíteni az I. és a II.r. vádlott között lefolytatott telefonbeszélgetések tartalmát (ítélet 7. oldal 5. bekezdés). A másodfokú bíróság erre tekintettel mellőzte az ítélet 3. oldal 3. bekezdéséből azt a megállapítást, hogy a II.r. vádlott szakmai tanácsot kért az I.r. vádlottól.

Bf.II.28/2008/4.

Figyelemmel továbbá a beszerzett iratok tartalmára, kiegészítette az ítélet 3. oldal 4. bekezdésében foglaltakat azzal, hogy a 67 %-os munkaképesség-csökkenés megállapítása a II.r. vádlott pszichiátriai állapotára is figyelemmel történt. E vonatkozásban megjegyzi az ítélet tábla, hogy annak az ügy eldöntése szempontjából

nem volt relevanciája, hogy a II.r. vádlott tényleges folyamatos pszichiátriai kezelését okirati bizonyítékok alátámasztják vagy nem, tekintettel arra, hogy ezt a rokkantsági nyugdíj megállapítása során egyébként sem vizsgálhatták.

Ami **(tanú neve)** tanú vallomásának értékelését illeti, az ítélet tábla nem osztotta az ügyészség álláspontját. Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálása szempontjából releváns körülmények körében indokolási kötelezettségének eleget téve mérlegelte a tanúnak az eljárás során tett vallomásait. Érvelése iratszerű és logikus, amelyből következően a bíróság mérlegelése eredménnyel nem támadható. A rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok, így az ügyészi indítványban megjelöltek sem alkotnak olyan zárt láncolatot, amely büntetőjogi bizonyossággal kétséget kizáróan megállapíthatóvá tenné, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlottól a 67 %-os munkaképesség-csökkenés megállapításáért pénzt kért volna, vagy annak felajánlását elfogadta volna, illetve köztük pénz átadásra-átvételre került volna sor.

Az ügyészi fellebbezés ebben a körben csupán a bizonyítékok mérlegelését támadta, amely eredményre nem vezethetett [Be. 78. (3) bekezdés, Be. 352. § (3) bekezdés].

A fenti helyesbítéssel és kiegészítéssel együtt a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, s ezáltal a felülbírálat alapját képezte [Be. 352. § (2) bekezdés].

A megyei bíróság a tényállásból helyesen következtetett arra, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a vádlottak bűncselekményt követtek el, s ezért őket az ellenük emelt vád alól felmentette.

A másodfokú bíróság ezért az ítéletet - annak helyes indokainál fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és a Be. 339. § (1) bekezdésén alapszik.

A végzés ellen további fellebbezésnek a Be. 386. §-a alapján nincs helye.

S z e g e d , 2008. április 16.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Mezőlaki Erik sk.	Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.II.28/2008/4. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 3.B.461/2007/15. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

S z e g e d , 2008. április 16.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke